

[Boligministeren.]

delse bl. a. på, at det navnlig er de største lejligheder, der er blevet udsat for udlejningsvanskelighederne, og det i derfor nok må overvejes i hvert fald i en tid at bygge mindre lejlighedstyper, end det har været sædvanligt i den allerseneste tid. Jeg tænker også på forhold som parkeringspladser og særligt avanceret udstyr o. lign. Der er derfor nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for boligministeriet og Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber, som med udgangspunkt i de vanskeligheder, det almennyttige byggeri er ude i, skal se på, hvad der kan gøres for at bringe udgifterne i de projekter, der skal i gang i den kommende tid, ned på et sådant niveau, at de med de støttemuligheder, der nu er kommet til at foreligge, kan forventes udlejet. Arbejdsgruppen skal også prøve at angive, hvordan vi på længere sigt skal kunne styre udviklingen inden for det almennyttige byggeri, sådan at vi får et tilfredsstillende almennyttigt byggeri til sådanne priser, at lejlighederne kan forventes udlejet til det klientel, som det almennyttige byggeri tager sigte på.

Vi må også erkende, at en del af de høje udgifter i byggeriet må tilskrives de stadig stigende krav, man fra det offentlige side stiller til byggemodning, parkering, trafikdifferentiering osv., som har gjort, at f. eks. byggemodningsudgifterne belaster det nye byggeri forholdsmeæssigt langt stærkere end tidligere. Der kunne i den forbindelse også nævnes de krav, der i kraft af civilforsvarsbestemmelserne stilles til indretning af sikringsrum. Problemstillingen er den, at jo flere beboere der flytter ind, jo flere mindre lejligheder vi laver i de projekter, som nu skal formes lidt om, jo større krav til kvadratmeter sikringsrum bliver der stillet efter de gældende regler. Jeg har på denne baggrund nedsat en anden arbejdsgruppe med repræsentanter for boligministeriet og indenrigsministeriet, som har fået til opgave at fremskaffe et materiale, der kan belyse omfanget og finansieringen af de udgifter f. eks. til veje, trafikdifferentiering, spildevandsafledning, rensningsanlæg, parkeringspladser osv., som i øjeblikket belaster finansieringen af såvel etageboliger som parcelhusbyggeriet.

Når dette materiale foreligger, mener jeg,

at vi bør overveje disse forhold. Er det rigtigt, at disse udgifter i det omfang, det nu er tilfældet, alene skal belaste det nye byggeris beboere, eller burde det ikke snarere betragtes som offentlige fællesopgaver, der bør bæres af den enkelte kommunes beboere i fællesskab? Forholdet er jo ofte det, at der fra kommunernes side ofres betydelige beløb på at skaffe offentlige parkeringspladser o. lign. i de ældre byområder, og det kunne vel derfor også være rimeligt, at også en del af de udgifter, der afholdes for at holde vejene fri for biler i det nye byggeri, blev dækket af den fælles kasse. Det er min tanke, når resultatet af denne arbejdsgruppes belysning af forholdene foreligger, at tage spørgsmålet op til drøftelse med kommunerne. Vi har bedt begge arbejdsgrupper om at fremskynde arbejdet mest muligt, og jeg ventner, at resultatet af disse undersøgelser vil foreligge i løbet af et par måneder og selvsagt indgå i de langsigtede betragtninger vedrørende boligbyggeriet.

Jeg har blot med dette villet imødegå nogle af de betragtninger, som VKR-partierne har medgivet den betænkning, vi i dag diskuterer.

Ove Hansen: Nogle få bemærkninger til hr. Hastrup og hr. Guldberg vedrørende de tomme boliger, vi har stående. For at løse de store udlejningsvanskeligheder forårsaget af de høje priser foreslog man en nedskrivning af byggesummen, af anskaffelsesprisen, og det lyder meget rimeligt og fornuftigt, men da vi i boligudvalget skulle behandle dette problem, opdagede vi, at det var ikke så let at foretage en sådan individuel behandling, som man ønskede. Hvilket byggeri skal det være? Hvor meget skal man foretage af nedskrivninger, og hvem skal afgøre det? Skal det være boligministeren? Og hvem skal betale det nedskrevne beløb? Jeg forstod, man ville fordele det på kommune og stat i forening. Jeg ville ansæ det for meget uheldigt, dersom kommunerne blev blandet ind i billedet, for det ville sige, at de kommuner, der bygger en del, de, der netop vil aflaste bolig mangelen i vort land, blev stillet ringere. De skulle efter min opfattelse snarere have en belønning, de, der gør en indsats, i stedet for det modsatte, som det her ville være tilfældet.

Må jeg derefter sige et par ord til hr.